Dijous 18 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 16,13-23): En aquells dies, havent arribat Jesús a la regió de Cesarea de Filip, preguntava als seus deixebles, dient: «Qui diuen els homes que és el Fill de l'home?». Ells respongueren: «Uns que Joan Baptista, d'altres que Elies, uns altres que Jeremies o un dels profetes». Els diu: «I vosaltres, qui dieu que soc jo?». I responent Simó Pere, li diu: «Tu ets el Crist, el Fill del Déu viu». I responent Jesús, li diu: «Benaurat ets, Simó Barjona, perquè no t'ha revelat això ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare, que està en els cels. I jo et dic que tu ets Pere, i damunt aquesta pedra edificaré la meva Església; i les portes de l'infern no prevaldran contra ella. Et donaré les claus del regne dels cels, i tot allò que lligaràs a la terra serà lligat als cels, i tot allò que deslligaràs a la terra serà deslligat als cels» (...).

El "primat" del Papa

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui el Crist pregunta què es diu d'Ell en l'ambient. Entre els Apòstols, Simó Pere s'avança i, inspirat per Déu, confessa la divinitat de Jesús. El Senyor, tot expressant-se en primera persona, li confereix el "primat" de la seva Església: li transfereix de manera "particular" i "singular" la "potestat de les claus".

Jesús fundà una "comunitat de fe". La seva missió és la de continuar la salvació, mitjançant els sagraments i la predicació de la Paraula de Déu. És raonable que Jesucrist atorgués a l'Església una figura —el Papa— que, amb la seva missió, garantís establement la puresa de la fe, defensant-la de les modes de torn. Si ja aleshores es donava tal varietat d'opinions sobre Jesucrist, què no passaria ara, 21 segles després, si no existís la figura del Papa —successor de Pere—, assistit infal·liblement per Déu?

—Senyor, gràcies perquè sempre ens sosteniu en la fe per mitjà del servei del vostre Vicari, el Papa. Assistiu-lo per tal que mai defalleixi!